

Rigsdagstidende.

1850. Forhandlingerne paa Landstinget. № 81.

Anden Session.

33te Møde.

Mandagen den 25de November.

(Fortsat).

Hjerring (fortsat): Naar den ærede Rigsdagsmand har talt om, at det Forslag, som Lovudkastet indeholder om Anciennitets- eller Alderstillsag eller hvad man vil kalde det, var en Afvidelse af det System, der hidtil var fulgt, da maa jeg tilstaae, at jeg aldeles ikke har fattet hans Ord i saa Henseende. Med Hensyn til hvad en æret Landstingsmand, som sidder paa Hjornet i den indre Kreds til Høire for mig (Besfely), har sagt, at det Forslag, som jeg har understøttet, og det Foredrag, jeg har holdt, indeholdt en Antydning om, at man for Fremtiden her maatte følge Anciennitetssystemet ved Befordringer (Besfely: Nei!), da maa jeg bemærke, at jeg ikke har sagt noget lignende, og hvis den ærede Landstingsmand havde lagt Mærke til det Exempel, som jeg i mit Foredrag anførte, vilde han have seet, at jeg netop har meent det Modsatte. Jeg anførte netop som et Exempel, at en Embedsmand, der hørte til den anden af de 2 Classer, som jeg tillod mig at omtale, da kunde blive sprungen forbi af en yngre Mand og dog troste sig med, at den Uret, som han muligens derved troede at have lidt, vilde dog til en vis Grad blive gjort god igjen, ved at han, naar Tiden kom, kunde rykke op paa højere Gage i sin Klasse. Jeg skal forresten ikke videre opholde Forhandlingerne, som forekomme mig allerede at have været temmelig langvarige om dette Punkt.

Finantsministeren: Det turde dog være fornødent, at jeg maatte bede om at opholde det ærede Thing endnu en føie Stund. Det kan ikke Andet end tilfredsstillende mig, naar en af de ærede Forslagsstillere (Unsgaard), der

ere Forfattere til de tvende under eet Nummer stillede Forslag, har vedkjendt sig, at disse Forslag ere væsentlig afvigende fra Udcastet og i Modstrid dermed, og at jeg altsaa ikke behøver i dem at see farlige Benner. Det kan, som sagt, ikke Andet end være mig tilfredsstillende, thi jeg troer da, at de, som ville stemme med Udcastet, saaledes som det, hvad dette Punkt angaaer, er tiltraadt af Udvalget, vel ville vogte sig for at gaae ind paa denne tilsyneladende ringe Forandring, der, som bemærket, er en tilsyneladende kun ringe, men, som ogsaa den ærede Forslagsstiller har anerkjendt, virkelig er en væsentlig Forandring. Den Besparelse, som man har tilsigtet, udgjør, som bemærket, for tredie Klasse kun 500 Rbd., saa at den ikke er synderlig stor; men jeg maa tillade mig at gjentagde i det ærede Things Grindring, hvad jeg har tilladt mig at fremhæve, at derimod det praktiske Resultat, den fører til, idet den nedsetter Maximum af disse Controlleureis Gage fra 1600 Rbd. til 1500 Rbd., er meget betydeligt og af langt overveienende Bigtighed i Forhold til den ringe Besparelse. Hvad angaaer den Besparelse, Forslaget medfører for anden Klasse, da er den vel ikke saa uvæsentlig, da den udgjør 2350 Rbd., men jeg turde dog tillade mig at bemærke, at, hvis de ærede Forslagsstillere ere enige med Udvalget i den i dets andet Forslag til § 2 foreslaaede yderligere Besparelse for samme Klasse, saa turde dog maaskee disse forskellige Besparelser snart hist snart her, snart i Alderstillsagene, snart i selve Gagerne, have saa stor Betydenhed, at der er fuld Føie for Regjeringen til at gjøre opmærksom paa; at det bliver for stærkt. Den ærede Ordfører har, med Hensyn til hvad jeg har bemærket om Overtoldinspecteurclassen, yttret, at for sit personlige Vedkommende vilde han ikke have